

tinget i og opfordret Landstinget til at indtage, nemlig at tage alle fire Love under et. Jeg er ingen Ven af, at vi endelig skulle have alle fire Love, det har jeg aldrig lagt Skjul paa, men man kan ikke uden videre se bort fra Situationen og lade som ingen Ting. Man kan ikke sige: om nu Landstinget mener det og Regeringen det, kan være aldeles ligegyldigt; vi have vor Mening, og saa gaa vi lige paa uden at se til højre eller venstre. Jeg kan ikke se rettere, end at man derigennem i Virkeligheden gør, hvad dog næppe ens Vælgere ville være meget fornøjede med. Man vil derved ikke alene slaa Brændevinsskatten ihjel, men ogsaa de andre Skattelove, særlig de direkte Skattelove, som dog i og for sig interessere Landbrugerne mest. Ogsaa dem slaar man ihjel, i ethvert Tilfælde for i Aar og ikke usandsynligt for flere Aar. Jeg kan ikke begribe det politisk kloge i den Stilling, man i saa Henseende vil indtage.

Hvad den sidste Del af Dagsordenen angaar, hvor man særlig udtaler sin Mistillid til Regeringen, kan jeg ærlig talt ikke se andet, end at jeg i saa Henseende maa være ganske enig med den højtærede Finansminister, der erklærede, at det forstod han ikke. Det er ogsaa mig aldeles uforstaaeligt, at man ikke vil forsøge at gennemføre en Skattereform, som i Virkeligheden ikke giver Regeringen flere Penge end nu, men snarere mindre, og som Grund, derfor anføre, at man ikke vil give denne Regering disse Penge i Hænde, som kunde komme ind ved en Brændevinsskat. Det kan dog ikke nytte, at man taler om, at man i Landstinget har vedtaget Lovene saaledes, at der kom et Overskud for Statskassen. Det er ligegyldigt. Det virkelige, sande Forhold er det — det vide vi alle — at hvis vi kom med alle disse 4 Love i et Fællesudvalg, og der virkelig kom noget ud af det, vilde der ganske sikkert ikke komme forøgede Statsskatter; det er utænkeligt, saaledes som Forholdene ere. Der vil ikke komme forøgede Skattebyrder. Men naar man nu ved det, kan jeg ikke forstaa, at man saa fremdrager et enkelt Punkt og siger, at her igennem vil der komme 3—4 Mill. Kr., eller hvor meget det er, og dem kunne vi ikke betro Regeringen. Jeg indrømmer, at jeg ikke kan forstaa det. Det kan jo være, at det er min Fejl, men jeg tror, at mange med mig ikke ville være i Stand til at begribe den egentlige, gode Mening i disse Sætninger. Da jeg nu meget nødig vil have nogen Skyld i, at Skattelovene nu stand-

ses, vil jeg stemme imod Dagsordenen, endskønt jeg, som sagt, ikke bryder mig stort om den Brændevinsskat, som for Øjeblikket ligger for, og ingenlunde er en Ven af den foreliggende Toldlov, men tværtimod er en Modstander af den. Men jeg vil dog ikke paa nogen Maade være med til at paatage mig det Ansvar lige over for Befolkningen nu at gøre mit til, at hele denne Reform standses og rimeligvis standses ikke alene for i Aar men for flere Aar. Hvad Fremtiden vil bringe, kan det jo ikke nytte nu at komme ind paa; det maa Fremtiden om. Der er jo ikke nogen Tvivl om, hvad der vil ske i Dag eller i Morgen, og enhver vil jo saa kunne se de Følger, som nærmest ligge for.

Bojsen: Medens jeg i et og alt kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom i Gaar fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), vil det maaske ikke findes urimeligt, at ogsaa flere enkelte Mænd kunne have Lyst til at fremsætte nogle Udtalelser i Dag, da vi staa over for en Beslutning, som uden Tvivl har en vidtrækkende, og jeg vil tilføje en skæbnesvanger Betydning. Det er i øvrigt ikke mange Ord, jeg vil sige, men jeg vilde dog ikke i Dag kunne tie stille, da jeg mener, at den Beslutning, som nu foreligger til Afgørelse, har saa stor en Vægt. Dette synes ogsaa at være indlysende for alle, og lad mig sige, at denne Opfattelse er der Landet rundt, en Opfattelse, der bygges paa Forventninger, der ville blive skuffede ved den Beslutning, som Folketinget nu tager. Men man kan jo sige, at det ikke har været berettiget at nære nogen Forventning med Hensyn til Resultatet af Forhandlingen af Skattereformen, og at man navnlig ikke kunde have nogen Forventning om at gennemføre en Toldreform med en dertil knyttet større eller mindre Brændevinsskat. Jeg vil dog sige til Forsvar for den almindelige Befolknings Opfattelse i saa Henseende, at alle Rigsdagens forskellige Partier og Regeringsmagten have Del i at have skabt disse Forventninger. Skattelovene bleve for tre Aar siden forelagte af Regeringen med den udtrykkelige Udtalelse, at de opfattedes som et samlet hele. Den samme Tankegang blev yderligere ligesom sømmet fast i Landstinget ved den i og for sig lidet logisk begrundede Sammenkoblingsparagraf. Den nuværende Regering har stillet sig paa det samme Standpunkt, og naar vi nu ville spørge, hvorledes Folketinget og Folketingets Flerthal har stillet sig, har den ærede Ordfører